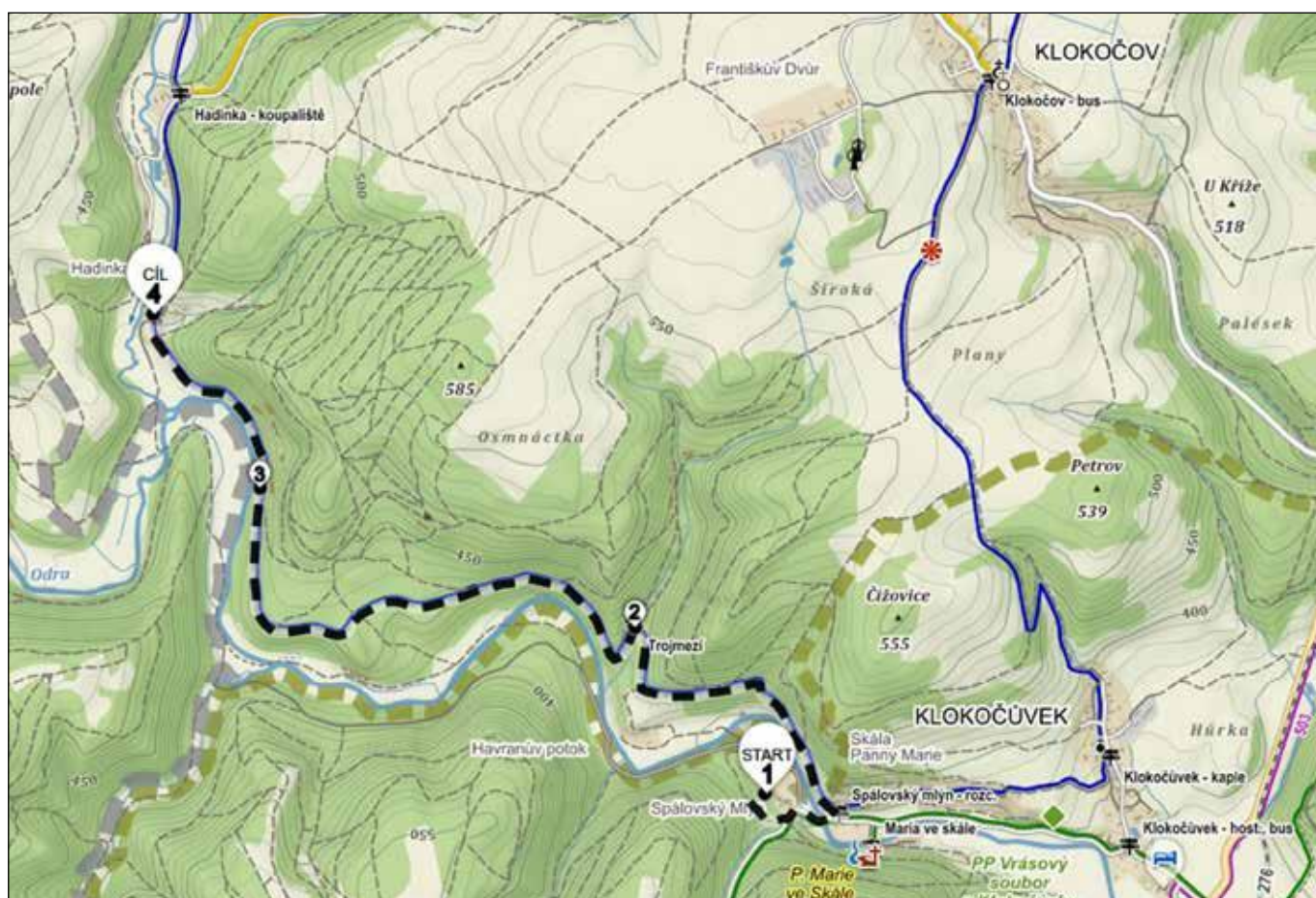

Vlasti- -vědne LISTY 127

BŘEZEN 2018

PŘÍLOHA ODERSKÉHO ZPRAVODAJE

Hadinka u Klokočova zaniklé výletní místo v údolí Budišovky

Trasa od „Spálovského mlýna“ (Start 1) kolem rozcestníku „Trojmezí“ (2) a mlýna „na Lhotě“ (3) až do „Hadinky“ (Cíl 4).
Výřez z turistické mapy, www.mapy.cz

Jedním z nejkrásnějších koutů přírody Moravskoslezského kraje je údolí horního toku řeky Odry včetně ústí říčky Budišovky. Údolí je rájem pro milovníky přírody, kterou neruší souvislá lidská obydlení, ale drobné samoty zde naopak harmonicky zapadají do jejího rámce.

Pokud se vydáme do cíle naší cesty - „Hadinky“¹ od starobylého Spálovského mlýna po turistické stezce dlouhé 5 km, dojdeme tam za 1,5 hodiny. Cestou na klokočovské straně mineme příkrou skálu nad Odrou - Čížavici, dále rozcestník („Trojmezí“) tří katastrů

(Klokočov - Klokočůvek - Spálov), v prostoru mezi ústím říčky Budišovky a Nečinského potoka ruiny vodního mlýna „Na Lhotě“ (něm. Schneckenmühle), až se dostaneme k Budišovce, kde nedaleko jejího soutoku s řekou Odrou leží na bývalém území Vojenského újezdu Libavá náš cíl s někdejší mlýnem a hostincem zvaným „Hadí mlýn“², s budovou tanečního pavilonu a Gajovského vilou. Obráťme však pozornost do minulosti a sledujme proměny Hadinky do současných dnů.

1. Hadinka - lidově „Hadinkovo“, zaniklé prvorepublikové výletní místo, vzdálené 850 m jižně od současného turistického letoviště „U Hadinky“ („Hadinka - koupaliště“).

2. Používá se i název „Vydří mlýn“ (něm. Ottermühle). Na starších historických mapách je mlýn uváděn také pod názvem „Zmiji mlýn“ (něm. Nattermühle).

Výřez z Wielandovy mapy Slezska (1736) se zakreslením mlýnů „Nattermühle“ i „Schneckenmühle“, www.mapy.mzk.cz

Výřez z 1. vojenského mapování Slezska se zakreslením mlýna „Nattermühle“. Je zde uveden i mlýn „Schneckenmühle“, jehož mlynář Karl Scholz byl roku 1828 svědkem na svatbě klokočovského mlynáře Josefa Schindlera, www.oldmaps.cz

První zmínka o existenci obydlí údolí říčky Budišovky je od kronikáře, nadučitele v Klokočově Emila Schnürcha³. Ten uvádí, že v roce 1640 na zdejších

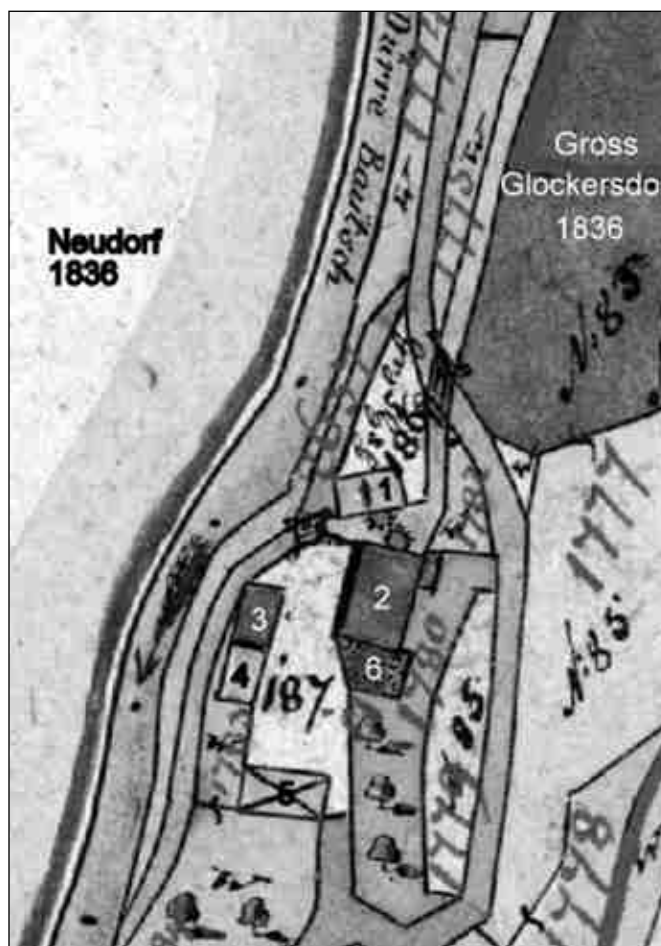
mlýně zvaném „Nattermühle“, náležejícímu ke klokočovskému statku Kateřiny Eisack z Rychnova, hospodařil Mathias Lichtblau⁴.

3. Emil Schnürch *28. 10. 1886 / †1. 10. 1937 Opava.

4. Mathias Lichtblau byl příslušníkem početného mlynářského rodu na Vítkovsku v 17. století, pravděpodobně pocházel ze mlýna „Lichtblau Mühle“ u Vítkova - Dolní Vsi (něm. Wigstahl – Nieder Dorf).

Před ním držel požárem poškozený mlýn⁵ mlynář Tomanecz. Mlýn je už zakreslen na nejstarší mapě opavského Slezska z roku 1736 a později při Josefském mapování Slezska z let 1764-1768 je uveden pod názvem „Natter M“. Do roku 1756 jsme neobjevili žádný archivní doklad o existenci Hadího mlýna, dokud se zde 9. února roku 1756 nenarodila mlynářka Franzovi a Marianě⁶ Schindlerovým dcera Maria Apolonia Joanna. V roce 1761 hospodařil⁷ na Hadím mlýně s číslem № 5 mlynářský mistr z Těšína Josef Schindler st.⁸ s manželkou Eleonorou, rozenou Machan, z Janovic⁹. Josef Schindler st. odchází v roce 1819 na odpočinek a předává Hadí mlýn svému 37letému svobodnému synovi, mlynářovi Josefovi Schindlerovi ml. Ten se 23. února roku 1824 oženil v Barnově s 20letou Klárou Lasar¹⁰. Na Hadím mlýně spolu hospodařili až do roku 1843, kdy mlýn koupil mlynář Anton Greipel. Uspořádání mlýna si v tomto období můžeme představit ze situačního plánu, uvedeného na indikační skice Klokočova z roku 1836. Na plánu je mlýn (2) zobrazen jako zděná budova obdélníkového půdorysu s mlýnským kolem na severní straně. K mlýnskému náhonu přiléhá od severu dřevěná budova pily (1) obdélníkového půdorysu s vlastním mlýnským kolem, orientovaná ve směru východ-západ. Na severu mezi přístupovými cestami k pile je úložný prostor pro dřevo. Na východě areál doplňuje jedna menší zděná (3) a jedna menší dřevěná (4) budova. Nádvoří na jihu uzavírá opět dřevěná budova obdélníkového průřezu (5), sloužící k hospodářským účelům mlynáře. Jižně od budovy mlýna je zelinářská zahrada (6). Do areálu mlýna vedly tři přístupové cesty, dvě od severu a jedna od jihu. V budově mlýna (2) byla podle kupní smlouvy instalovaná i stoupa na kroupy. Byla připojena pomocí pastorku na palečkové kolo stávajícího mlecího vybavení mlýna.

V roce 1850 na mlýně krátce hospodařil mlynář Franz Richter, kterého v letech 1851-1871 vystřídal mlynář Joseph Zink s manželkou Aloisií. Ten byl synem mlynáře ze Staré vody - Ignáce Zinka. Přes letní měsíce mu vypomáhal „krajánek“¹¹ - mlynář Josef Herold¹². Dcera Josepha Zinka - Aloisie ml. se v roce 1871 provdala v Klokočově za 24letého příslušníka rakousko-uherské pěchoty Aloise Beiera a v následujícím roce 1872 spolu převzali provoz Hadího mlýna¹³. Alois

Výřez z indikační skici Klokočova, 1836. Situační plán uspořádání Hadího mlýna (Ottermühle). 1 - dřevěná budova pily, 2 - zděná budova mlýna, 3 a 4 - skladovací zděná a dřevěná budova, 5 - dřevěná budova pro hospodářské potřeby mlynáře, 6 - zelinářská zahrada, www.archivnimapy.cz

Beier, „usedlík“ na mlýně, pracoval jako pilař. Manželé Beierovi obývali Hadí mlýn i s dětmi ještě v roce 1910, kdy byl jeho majitelem Johann hrabě Platter z Bröelu. Ale nebyl to už ten starý mlýn - „Ottermühle“ - stojící na původním místě, ale nová budova, postavená na parcele bývalé zelinářské zahrady (6). A je velmi pravděpodobné, že se zde již mlynářství neprovozovalo.

Do roku 1897 změnil „Ottermühle“ třikrát své majitele, přičemž se od roku 1882 změnila i jeho pracovní činnost. Prvním majitelem byl obchodník z Vítkova Josef Pohl, následovali ho tři společníci, vždy s Leopoldem Bartoschem, sedlákem z Klokočova.

5. Spálené usedlosti na Vítkovsku byly zřejmě důsledkem loupeživých výprav švédských oddílů generála Tortensona za třicetileté války (1618-1648).

6. Manželka Franze Schindlera pocházela z Kerhatic, kde také spolu uzavřeli v roce 1748 sňatek.

7. O mlynářovi Franzovi Schindlerovi není v matrikách Vítkovska žádná další zmínka, pokud však budeme spekulovat s dostupnými matričnými daty Josefa Schindlera st. a Josefa Schindlera ml. (viz. dále), mohli bychom ho považovat za otce mlynáře Josefa Schindlera st. Maria Apolonia Joanna pak mohla být sestrou Josefa Schindlera st.

8. Gruntovní kniha Klokočov, inv. č. I, sign. A12-1, str. 1570, ZA Opava.

9. Pravděpodobně Janovice u Frýdku.

10. Klára, dcera Franze Lasara a Anny Marie Král, oba z Barnova.

11. „Krajánci“ byli vyučení mlynáři, kteří neměli stálou práci. Jakmile jim práce ve mlýně skončila, pokračovali od mlýna ke mlýnu. Mivali své pravidelné trasy a oblíbené mlýny, takže mlynáři většinou dopředu věděli, kdy se objeví. Měli vybrané společenské vystupování, znali pověsti a básně a hrani na hudební nástroj. Mlynář měl cechovní povinnost poskytnout „krajánkovi“ zdarma nocleh, stravu a také dát mu nějaký peníz na cestu.

12. Josef Herold z Roudna u Slezské Harty, syn mlynáře Floriána Herolda, zemřel na Hadím mlýně 31. března 1859 v 65 letech. Byl pohřben 3. dubna 1859 v Roudně.

13. Výměnkář - mlynář Joseph Zink - zemřel na Hadím mlýně až 20. srpna 1879.

Majitelé vodního mlýna Ottermühle № 61/ № 85 v letech 1640-1950

Rok	Objekt	Jméno a příjmení	Vztah k objektu	Povolání	Poznámka
1640	vodní mlýn № 61*	Mathes Lichtblau	nájemce	mlynář	„Nattermühle“
?	vodní mlýn № 61*	?	nájemce	mlynář	„Nattermühle“
175x	vodní mlýn № 61*	Franz Schindler	nájemce	mlynář	V roce 1756 se mu zde narodila dcera Maria
1761	vodní mlýn № 61*/ № 85 a pila	Joseph Schindler st.	nájemce / majitel	mlynář	„Nattermühle“
1819	vodní mlýn № 85 a pila	Joseph Schindler ml.	majitel	mlynář	„Ottermühle“
1843	vodní mlýn № 85 a pila	Anton Greipel	majitel	mlynář	„Ottermühle“
1850	vodní mlýn № 85 a pila	Franz Richter	majitel	mlynář	„Ottermühle“
1851	vodní mlýn № 85 a pila	Joseph Zink	majitel	mlynář	„Ottermühle“
1872	vodní mlýn № 85 a pila	Alois Beier	majitel	mlynář	„Ottermühle“
1881	Objekty № 85 a	Josef Pohl	majitel	obchodník z Vítkova	Lesní hospodářství (pila) a hájovna - pravděpodobně nová budova mlýna na novém místě
1882	Objekty № 85 a	Eduard Berger, Leopold Bartosch, Josef Wladarsch	majitelé	majitelé gruntu a hostinský	Lesní hospodářství (pila), hájovna a výletní hospoda
1888	Objekty № 85 a	Leopold Bartosch, Josef Wladarsch	majitelé	majitelé gruntu a hostinský	Lesní hospodářství (pila), hájovna a výletní hospoda
1890	Objekty № 85 +	Marie Merkel, rozená baronesa z Badenfeldu	majitel	majitel panství Klokočov	Lesní hospodářství (pila), hájovna a výletní hospoda
1897	Objekty № 85 a	Johann hrabě Platter von Bröel	majitel	majitel panství Klokočov	Lesní hospodářství (pila), hájovna a výletní hospoda. Na hájovně 1900 - hajný Josef Weintritt, 1908 - hajný Heinrich Gotthardt
1916	Objekty № 85 a	Karl Weissshühn & Söhne	majitel	majitel panství a firmy Karl Weissshühn & Söhne	Lesní hospodářství (pila), hájovna a výletní hospoda. Na hájovně 1910 - hajný Heinrich Gotthardt 1921 - hajný Franz Potensky
1926	Objekty № 85 a	Moravsko-Slezský baňský revírní úřad Mor. Ostrava	majitel		Letovisko a hornická ozdravovna pro děti
1940	Objekty № 85 a	NSDAP Reichsleitung München	majitel		Letovisko strany NSDAP München
1947	Objekty № 85 a	Československý stát	majitel		-
1950	Objekty № 249, № 250 a	VÚ Libava	majitel		Školící středisko, vila Gajovského - prázdninové pobyty studentů vojenského gymnázia Opava do r.1999

* předpokládáme, že mlýn byl majetkem klokočovské vrchnosti, byl administrativní součástí jejich sídla - statku № 61 a mlynáři měli mlýn jen pronajatý. Pravděpodobně až Josef Schindler ml. ho koupil a Hadí mlýn pak obdržel vlastní číslo № 85.

Hadinka, 1890–1900, hájovna s výletním hostincem Ottermühle“. V popředí pravděpodobně hajný Jan Randýšek s manželkou. V pozadí budova pily. Archiv Josefa Malchera ze Spálova.

Stěžejní náplní objektu bylo lesní hospodářství¹⁴ s hájovnou a doplňkovou činností se stal provoz výletního hostince „Ottermühle“. Byly to první skromné počátky Hadinky jako výletního místa oblasti. V roce 1890 koupila objekt Hadinky sestřenice zemřelého majitele Ernesta Otty von Badenfeld – Maria Merkel¹⁵, rozená baronesa von Badenfeld, která ho držela až do roku 1897, kdy ho prodala Johannu hraběti Platerovi von Bröel¹⁶. Za jeho držení klokočovského panství působil od roku 1900 na „Ottermühle“ jako hajný a hostinský Josef Weitritt z Oder, který zde bydlel s manželkou Theresou. V roce 1906 ho vystřídal hajný Heinrich Gotthardt s rodinou, pocházející ze severních Čech¹⁷. Ten zde působil i za nového majitele panství v letech 1916–1921 - Karla Weissshühna¹⁸, kdy ho později nahradil hajný Franz Potenský s manželkou a nevlastní dcerou Annou Richter, všichni klokočovští rodáci.

Podle kupní smlouvy ze 14. dubna roku 1926 nabyla vlastnické právo na klokočovské panství a Hadí mlýn „Revírní rada pro okres moravsko-slezského revírního báňského úřadu v Moravské Ostravě“. Ta svými budoucími investičními aktivitami¹⁹ ovlivnila ve 30. letech 20. století rozvoj této oblasti ve výletní a ozdravné středisko. Pozitivní dopady jejich činností se projevují v regionu i v současné době. Revírní rada dala většinu

Hadinka v letech 1910–1920, hájovna s výletním hostincem „Ottermühle“ - harmonie s okolní přírodou.

zakázek ostravskému architektovi Karlu Gajovskému²⁰. V místě se mu natolik zalíbilo, že zde pro sebe a svou choť vyprojektoval a postavil víkendový krabicový dům s užitím dřeva a kamenného zdiva, známý v okolí pod názvem „Gajovského vila“. Podle pamětníka²¹ přijížděl s rodinou na víkendy šestisedadlovou limuzínou „Praga Grand“ a kromě odpočinku zde pracoval na svých architektonických projektech.

V roce 1936 byl podle jeho návrhu vedle budovy výletního hostince postaven taneční pavilón. Při slavnostním otevření pavilonu vystupovali herci z ostravského divadla s hrou „Z českých mlýnů“ a celou slavnost doplňovala dechová hudba ze Spálova.

Citový vztah architekta Karla Gajovského k oblasti se projevil po válce, kdy přestože v roce 1948 přišel o veškerý majetek, dojížděl s rodinou vlakem na oblíbené víkendy na samotu „Valcha“²², kde měl pronajatou světličku a menší hospodářství.

Po okupaci Československa hitlerovským Německem se 25. června roku 1940 stalo vlastníkem klokočovského panství (včetně objektu Hadinky a Masarykova ústavu hornických dítek) Říšské vedení NSDAP Mnichov. Hadinka byla využívána k rekreaci rodinných příslušníků strany a budova Masarykova ústavu hornických dítek byla SA - skupinovou školou Sudety pro Hitlerovu mládež. Později sloužila jako lazaret pro raněné vojáky wehrmachtu.

14. Domníváme se, že odlehlost oblasti pravděpodobně způsobila ztrátu zájmu sedláků o zpracování obilí na „Ottermühle“.

15. Maria von Badenfeld, dcera Rudolfa rytíře von Badenfeld, se na Hradci nad Moravicí provdala v roce 1880 za majitele velkostatku v Retzitz, (okres Gliwice) Huga Merkela. V rodinné klokočovské hrobce v kostele sv. Ondřeje je pochován její otec i starší bratr Alexander.

16. Pocházel ze starého šlechtického německo-polského rodu původně sídlícího na území Estonska a Litvy.

17. Obec Obersiedlitz (Novosedlice), okres Ústí nad Labem.

18. Karl Weissshühn (*1837 / †1919), majitel firmy Karl Weissshühn & Söhne – jeden z nejbohatších podnikatelů v Rakouském Slezsku. Měl velmi širokou oblast podnikání, od provozování pil, lomů na břidlici až po stavbu továren (papírny aj.) a stavbu úzkorozchodných drah. Při kontrole lesa havaroval na saních a téhož dne svým zraněním podlehl v rodinném sídle Na stoupách (něm. Seifenmühle) v katastru Budišova nad Budišovkou, ležícím dnes na dně Kružberské přehradě.

19. V letech 1933–1936 rodinný víkendový dům, přestavba výletního hostince „Ottermühle“, taneční pavilón a v roce 1935 „Masarykův domov hornických dítek“, pozdější ozdravná horníků.

20. Karel Gajovsky (*1894 / †1983), od roku 1943 vězněn v Osvětimi. Významný ostravský architekt v meziválečném období. Vytvořil celou řadu novostaveb rodinných domů a vil (viz. vila Dr. Ludvíka Kremela v Moravské Ostravě), ale i realizaci sokoloven, hasičských zbrojnic a škol. V roce 1955 se podílel na adaptaci zámku Štáblovice.

21. Pan Rostislav Rambousek ze Spálova.

22. Valcha stávala na klokočovském území na levém břehu řeky Odry pod kopcem „Škodová“.

Po válce se stal majitelem klokočovského panství Československý stát. Původní obyvatelstvo německé národnosti bylo vysídleno a do kraje přicházeli noví osídlenci z Čech a Moravy. Obyvatelé nedaleké české obce Spálov, kteří se ve 30. letech 20. století spolu s německými sousedy podíleli na turistickém ruchu Hadinky i na pořádání vyhlášených tanečních zábav, obnovili svou činnost a v tanečním pavilonu začali opět pořádat taneční zábavy. Hrál zde spálovská dechová hudba kapelníka Jana Juráče nebo smyčcový orchestr spálovského varhaníka Šímy. Taneční večery se staly v okolí velmi oblíbené a nebylo zvláštností, že zde došlo k seznámení mladých dvojic, později často zakončenému sňatkem. Tento pozitivní proces byl v roce 1950 přerušen zřízením Vojenského újezdu Libavá, kdy bylo území Hadinky začleněno do jeho katastru. Vstup na ně byl pro civilisty zakázán.

Vojenský újezd Libavá využíval taneční pavilón jako školící středisko a pro potřebné ubytování vojáků postavil nedaleko pavilonu ubytovnu. Gajovského vila sloužila pro prázdninové pobyty studentů vojenského gymnázia Opava až do jeho zrušení v roce 1999. A výletní hostinec „Ottermühle“ byl neznámým stavitelem necitlivě přestavěn na zemědělskou usedlost č. p. 249.

V roce 2016 bylo území Hadinky vyjmuty z katastru VÚ Libavá a začleněno do katastru obce Vítkov - Klokočův. Stav areálu Hadinka uvádíme na fotografiích na konci článku. Doufáme, že v budoucnosti nastanou příznivější podmínky k obnovení a rozvoji tohoto zaniklého výletního místa včetně obnovy jeho „historických“ staveb. Snad se dočkáme doby, kdy tato část zapomenutého území údolí Budišovky bude opět svými přírodními krásami a neobvyklými stavbami přitahovat návštěvníky k zastavení i k pobytu.

Naše poděkování patří paní Hermíně Ballerové za zapůjčení a povolení ke zveřejnění dobových fotografií z návštěvy Hadinky v roce 1939 i za vzpomínky z tohoto výletu.

Pro Vlastivědné listy za HVS zpracoval:

text článku: Pavel Kašpar st.

překlady: Karel Gold

fotografie: Pavel Kašpar st., Emil Mateiciuc

Obrázky bez uvedeného zdroje jsou z archivu Muzejního spolku Rolleder, o.s.p. až na obrázky z návštěvy Hadinky v roce 1939, které jsou z rodinného archivu paní Hermíny Ballerové.

Použité prameny:

Schnürch Erich: Gedenbuch für die Gemeinde Gross-Glockersdorf in Bezirke Troppau. Inv. č. 3, AO Klokočov, ZA Opava.

Knofstich Karl: Zeitschrift für geschichte und Kulturgeschichte Österreichsichs-Schlesien. Wien 1908.

Schnörch, W.: Die Kirche in Gross-Glockersdorf. Troppauer Heimatchronik 1959, s. 114, 115.

Gross-Glockersdorf. Troppauer Heimatchronik 1960, s. 68, 117.

Gruntovní kniha obce Klokočov, inv. č. 1, sign. A12-1, ZA Opava.

Gruntovní kniha obce Klokočov, inv. č. 2, sign. A12-2, ZA Opava.

Hlavní kniha obce Klokočov, inv. č. 3, sign. A12-3, ZA Opava.

Hlavní kniha obce Klokočov, inv. č. 26, sign. A12-14, ZA Opava.

Pozemková kniha - katastr obce Klokočova, № 85, knihovní vložka č. 110. Katastrální úřad Opava.

Pozemková kniha - katastr obce Klokočova, № 61, knihovní vložka č. 110. Katastrální úřad Opava.

Pozemková kniha - katastr obce Klokočova, № 62, knihovní vložka č. 79. Katastrální úřad Opava.

Kupní smlouva mezi Marii Merkel, rozenou baronesou von Badenfeld a Antonem Fischerem z Klokočova, № 36. Maria Merkel prodává parcely 195 a 197. Vítkov, 18.dubna 1890 (v němčině).

Ščítací operáty obce Klokočov, č. p. 85, rok 1890. Soka Opava.

Ščítací operáty obce Klokočov, č. p. 85, rok 1900. Soka Opava.

Ščítací operáty obce Klokočov, č. p. 85, rok 1910. Soka Opava.

Ščítací operáty obce Klokočov, č. p. 85, rok 1921. Soka Opava.

Šopák Pavel: Vzdálené ohlasy. Moderní architektura českého Slezska. Opava, 2014.

Petrová Pavlína: Karel Gajovsky. Diplomová práce MU Brno, 2014.

Šustek František: Valcha, samota na Odře u Klokočova. Vítkovsko č. 8, str. 14, 15/1959.

Kašpar Pavel st.: Hadinka (Hadinkovo) – zaniklé výletní místo v údolí Budišovky. Poodří č. 1/2017, str. 37-47.

Rodné matriky obce Klokočov, 1784–1815, inv. č. 2549, sig. Bu XV 1. ZA Opava.

Rodné matriky obce Klokočov, 1816–1847, inv. č. 2552, sig. Bu XV 4. ZA Opava.

Rodné matriky obce Klokočov, 1848–1873, inv. č. 2553, sig. Bu XV 5. ZA Opava.

Oddací matriky obce Klokočov, 1784–1815, inv. č. 2550, sig. Bu XV 2. ZA Opava.

Oddací matriky obce Klokočov, 1816–1872, inv. č. 2554, sig. Bu XV 6. ZA Opava.

Úmrtní matriky obce Klokočov, 1784–1815, inv. č. 2551, sig. Bu XV 3. ZA Opava.

Úmrtní matriky obce Klokočov, 1816–1889, inv. č. 2555, sig. Bu XV 7. ZA Opava.

Oddací matriky Hradce n. Moravici, 1855–1913, inv. č. 2550, sig. Hr I 19. ZA Opava.

www.riedl.cz, rod Gajovských

www.oldmaps.cz

www.archivnimapy.cuk

Hadinka 1933-1934, ještě bez tanečního pavilonu. Pohled do údolí Budišovky. 1 - hostinec, 2 - bývalá pila, 3 - Gajovského vila, 4 - skladovací budova (stodola). Archiv Ing. Petra Lelka

*Klokočov 1935. Představenstvo revírní rady moravsko-slezského okresu, které dalo souhlas k postavení ozdravovny v Klokočově. 2. zleva předseda rady Jan Topinka (*1890/†1961). Archiv Pavla Kučerky*

Hadinka 1936. Pohled na přestavěný areál hostince „Ottermühle“ s budovou tanečního pavilonu.

Hadinka 1936. Pohled na Gajovského vilu s altánkem, bazénem a zahradou. Pod bazénem je „mlýnské“ kolo.

Hadinka 1936. Rodina Gajovský u bazénu. Nalevo Karel Gajovský, vedle jeho syn Dušan, napravo v lehátku manželka Jarmila, rozená Riedl.

Hadinka 1939. Herta Sedláčková a Hermína Ballerová u vchodu do hostince Ottermühle.

Hadinka 1939. Herta Sedláčková-Stach a Hermína Ballerová-Münster před Gajovského vilou.

Hadinka 2016, Gajovského vila. Foto autor

Hadinka 2016, altánek vedle vily. Foto autor

Hadinka 2016, narychlo opuštěný interiér vily. Foto autor

Hadinka 2016, interiér tanečního pavilonu. V dobách slávy měl nalevo místo orchestr, napravo stávalo občerstvení. Foto autor

Hadinka 2016, exteriér tanečního pavilonu. Foto autor

Hadinka 2016, necitlivě přestavený hostinec - jižní křídlo. Foto autor